

Norsk Lovtidende.

Utgitt efter offentlig foranstaltning

ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 46.

Utgitt 19 juli.

1920

Lov

om Universitetets lærereksamener.

16 juli.
Nr. 1.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 juli 1920 sålydende:

§ 1. Ved Universitetet skal avholdes lærereksamener ved det sproglig-historiske fakultet og ved det matematisk-naturvidenskapelige fakultet.

§ 2. Lærereksamen ved det sproglig-historiske fakultet har to grader:

En lavere grad — adjunkteksamen — som omfatter 3 fag, og en høiere grad — lektoreksamen — som likeledes omfatter 3 fag, hvorav ett studeres som hovedfag.

§ 3. Lærereksamen ved det matematisk-naturvidenskapelige fakultet har to grader:

En lavere grad — adjunkteksamen — som omfatter 3 fag, og en høiere grad — lektoreksamen — som omfatter 4 fag, hvorav ett studeres som hovedfag.

§ 4. Enhver, som har bestått adjunkteksamen, lektoreksamen eller teologisk embedseksamen, har adgang til ved det pedagogiske seminar å gjennomgå et teoretisk og praktisk kursus på ett semester.

På ansøknning kan vedkommende regjeringsdepartement tillate sådan adgang også før fullførelsen av de nevnte eksamener.

Ved seminaret underkaster kandidaten sig eksamen i pedagogikk, metodikk og psykologi.

§ 5. De nærmere bestemmelser om fagene og hvad der skal kreves i hvert av disse ved ovennevnte eksamener, samt om ordningen av prøvene, fastsettes ved reglement gitt av Kongen.

§ 6. For å ansettes som rektor eller lektor ved offentlig

16 juli. eller kommunal høiere almenskole kreves bestått lektoreksamen
Nr. 1. samt pedagogisk eksamen.

For å ansettes som adjunkt ved sådan skole kreves adjunkt-eksamen samt pedagogisk eksamen.

Teologisk kandidat erhverver adjunktksamens rettigheter ved å underkaste sig prøve i ett av dennes sprogfag eller i historie, og lektoreksamens rettigheter ved å underkaste sig prøve i et hovedfag.

Den, som har bestått en embedseksamen for lærere ved de offentlige skoler for den høiere almindeligelse i overensstemmelse med de før denne lovs ikrafttreden gjeldende bestemmelser, beholder de rettigheter, som er knyttet til denne eksamen og har samme adgang til ansettelse i lektorstilling som kandidater med lektoreksamen.

For å ansettes som rektor eller lektor kreves enn videre, at kandidatens hovedfag og minst ett av de øvrige fag er av dem, hvori der gis undervisning i gymnasiet. For ansettelse som adjunkt kreves, at minst to av kandidatens eksamensfag er av dem, hvori der gis undervisning i middelskolen. Hvis et skolefag omfatter to universitetsfag, kreves det, at kandidater med eksamen i kun det ene av disse fag har gjennomgått et tilleggs-kursus i det annet.

For å opná adgang til å betyre eksamensberettiget privatskole kreves samme utdanning som ved tilsvarende stilling i offentlig eller kommunal skole.

For adjunktens og privatskolebestyreres samt, når særlige forhold foreligger, for middelskolebestyreres og lektors vedkommende kan der dog dispenserers fra bestemmelsene i denne paragraf av Kongen eller den han dertil bemyndiger.

De ved lovens ikrafttreden ved de høiere skoler ansatte teologiske kandidater beholder samme adgang til avansement som de før tiden har.

Teologiske kandidater kan som religionslærere ansettes i skoleembeder i det antall, som til enhver tid måtte være bestemt.

§ 7. Denne lov trer i kraft straks. Samtidig opheves lov om sproglig-historisk og matematisk-naturvidenskapelig embedseksamen av 14 september 1905, samt lover om forandringer i denne lov av 25 juli 1913 og 23 juli 1919. Dog skal der være adgang for dem, som måtte ønske det, til å underkaste sig de nevnte eksamener efter disse lover inntil utgangen av 1924.

I hvilken utstrekning der i overgangstiden kan gis adgang til å avlegge eksamen ved en kombinasjon av gammel og ny ordning, bestemmes ved reglement.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar 16 juli.
og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl. Nr. 1.

Gitt på Kristiania slott den 16 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

Lov

16 juli.
Nr. 2.

om forandringer i lov om høiere almenskoler av 27 juli
1896 med senere tilleggslover, senest av 23 juli 1919.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 juli
1920 sålydende:

I.

Efternevnte paragrafer i lov om høiere almenskoler av
27 juli 1896 med senere tilleggslover, senest av 23 juli 1919,
skal herefter lyde:

§ 33. De faste lærere utnevnes av Kongen.

Ingen kan utnevnes til lektor eller adjunkt, før han i to
år har vært konstituert som sådan, og efter denne tids forløp
skal han ha endelig ansettelse eller fratre stillingen. Dog kan
fast ansettelse meddeles straks i lektorstilling, hvis vedkom-
mende har vært konstituert minst to år i adjunktstilling.

Enhver, som herefter utnevnes til fast lærer ved den of-
fentlige høiere alment skole, er, når det forlanges av oversty-
ret, forpliktet til å gå over til tjeneste i tilsvarende stilling
og på uforandrede lønningsvilkår ved en annen offentlig eller
kommunal skole enn den, ved hvilken han tidligere tjenstgjorde,
såfremt denne skole besluttet nedlagt eller omorganisert.

Enhver, som ved den høiere alment skole før den 1 juli 1918
er ansatt som overlærer eller før denne lovs ikrafttreden som
overlærer av høiere lønningsgruppe, har rett til, om så ønskes,
å beholde denne titel og har adgang til oprykning til den til en-
hver tid høieste lønningsgruppe i den høiere skole og til å bære
den titel, som for denne bestemmes.

§ 71. For de fullstendige lærerposter er lønningsvilkå-
rene de samme som for tilsvarende stillinger ved statsskolene.
Til hvilke lønningsgrader lærerstillingene ved den enkelte skole

16 juli. skal henføres, bestemmes av Stortinget efter forslag av kom-
 Nr. 2. munestyret.

Lærere, som i henhold hertil lønnes efter regulativet for adjunkter eller lektorer, og oppfyller kravet om den for disse lærere bestemte utdannelse med de dispensasjonsbestemmelser, som nærværende lovs § 33 og § 6 i lov om Universitetets lærer-eksamener inneholder, har tilsvarende titel. Likeledes benevnes under samme forutsetning om utdannelse skolenes bestyrere, rektorer, når de lønnes efter det for disse gjeldende regulativ.

Ansettelse ved kommunal skole regnes med hensyn til an-
 cienntitet like med ansettelse ved offentlig.

Adjunkter, lektorer og rektorer ved kommunale skoler an-
 settes fast, adjunkter og lektorer dog, hvis ikke annet begjæ-
 res av forstanderskapet (skolestyret), først efter to års kon-
 stitusjon. Dog kan fast ansettelse i ethvert tilfelle straks med-
 deles lektorer, hvis vedkommende har vært konstituert minst
 to år i adjunktstilling. Disse skolers lærere er undergitt samme
 forpliktelse, som omhandles i nærværende lovs § 33 tredje av-
 snitt, og har de samme rettigheter, som omhandles i dens fjerde
 passus for de ved den offentlige høiere almenskole fast ut-
 nevnte læreres vedkommende. På begjæring av forstanderska-
 pet (skolestyret) kan de kommunale skolers lærere avskjediges
 av overstyret, når de viser utilbørlig forhold i tjeneste eller
 liv, eller forøvrig er uskikket til å røkte sin gjerning forsvarlig.
 Begjæring om en lærers avskjed er kun gyldig, hvis minst to
 tredjedeler av forstanderskapets (skolestyrets) medlemmer er
 enige om å fremsette den.

De øvrige lærere settes på opsigelse.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 16 juli 1920.

Haakon.

(L. S.)

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

16 juli.
Nr. 3.

Lov

om avskaffelse av lesning fra kirkebakken.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 juli 1920 sålydende:

I.

Norske lovs 5—9—1 og lov av 12 april 1821 angående opplysning av hittegoods fra kirkebakkene samt de i Norske lovs 5—9—8, lov om jords fredning av 16 mai 1860 § 28, lov angående rett til hval av 22 mai 1869 § 6 og lov angående visse heftelsers utslettelse av pantebøkene samt angående mortifikasjon m. v. av 6 mars 1869 §§ 7 og 10, inneholdte påbud om lesning fra kirkebakken opheves.

II.

Berammelse av de i forordning av 5 mai 1797 omhandlede månedsting bekjentgjøres på den måte som Kongen bestemmer.

III.

I lov angående bergverksdriften av 14 juli 1842 gjøres følgende forandringer:

1. § 7 tredje punktum skal lyde:

Lensmannen eller magistraten gir disse anmeldelser på tegning om anmeldelsestiden med år, dag og time, samt om og når nogen i de sist forløpne tolv måneder har fått påtegning på anmeldelse om nogen opdagelse i samme egn.

Samme paragrafs siste punktum skal lyde:

Anmelderen skal derefter gjennom forkynnelse eller i nærvær av to vidner varsle grunneier og bruker om anmeldelsen.

2. § 11 skal lyde:

Publikasjon av mutingsbrev, der bør finne sted i Nordland, Troms og Finnmark fylke innen 8 måneder og i den øvrige del av riket innen 2 måneder fra deres dato, skjer ved bekjentgjørelse i ett eller to blad, som er almindelig lest på stedet. Oversittes denne frist, da anses det, som om mutingsbrevet først var begjært ved bekjentgjørelsens datum. Muterens skal straks underrette vedkommende bergmester om bekjentgjørelsen og sende ham et eksemplar av denne.

IV.

I lov inneholdende forandringer i lov av 30 august 1842 om bekjentgjørelsen av tvungne auksjoner m. v. av 6 mai 1854 skal § 1 lyde således:

På landet skal bekjentgjørelse av tvangsauksjoner skje ved

- 16 juli.
Nr. 3. opslag på et dertil bekvemt og sedvanlig sted, som auksjonsforvalteren bestemmer, i det sogn hvor auksjonen avholdes eller, når det er fast eiendom, som skal selges, i det sogn hvor eiendommen er beliggende. Angår auksjonen løsøre til en verdi av minst 400 kroner, fast eiendom eller skib, skal den tillike bekjentgjøres to ganger i et blad, som er almindelig lest på stedet.

V.

I lov om forkynnelsesmåten av innkaldelser og stevninger i visse saker angående almenninger av 9 juli 1851 skal § 1, inntil den nye rettergangsordnings ikrafttreden, lyde således:

Når de i en almenning bruksberettigede i saker angående almenningen skal innkalles til forlikskommisjonen eller innstevnes til retten, er det ikke nødvendig i innkallelsen eller stevningen å anføre de bruksbetingedes eller brukernes navn eller å la forkynnelsen foregå på sedvanlig måte, hvorimot det skal være tilstrekkelig, at innkallelsen eller stevningen lyder på de i almenningen bruksberettigede i almindelighet samt at den bekjentgjøres i Norsk Kunngjørelsestidende og dessuten, med angivelse av dagen for denne bekjentgjørelse, uten opphold innrykkes i et på stedet almindelig lest blad og opslås på dertil brukelige steder. Varslet er 6 uker regnet fra bekjentgjørelsen i Kunngjørelsestidenden. I innkallelsen skal det uttrykkelig bemerkes, at annen forkynnelse ikke finner sted.

VI.

I lov om skogvesenet av 22 juni 1863 skal § 60 lyde således:

Enhver beslutning vedrørende almenningsskog, som pålegger de bruksberettigede nye innskrenkninger eller plikter med hensyn til deres bruk av skogen, skal bringes til deres kunnskap ved bekjentgjørelse i et eller to blad, som er almindelig lest på stedet og ved opslag på tingsted eller andre dertil brukelige steder minst 4 uker før beslutningen trer i kraft. I Nordland og Finnmarken er fristen 8 uker.

VII.

I lov nr. 3 av 23 juni 1888 angående leilendingsgods tilhørende stamhus og visse stiftelser m. v. skal § 5, første punktum lyde således:

Akter stamhusbesidderen innen 5 år efter ledigheten å selge et bruk, som er blitt ledig derved, at siste leilending er død eller har opgitt sin bygsel, har han, såfremt leilendingen har livsarvinger og ikke ved sitt forhold har forbrutt festet, ved-

bekjentgjørelse i et eller to blad, som er almindelig lest på 16 juli.
stedet, å varsle nevnte livsarvinger om sin hensikt å selge. Nr. 3.

VIII.

I lov angående avgift av hunder i landdistriktene av 17 april 1880 skal § 8 lyde således:

Avgiftsbestemmelsen må være kjentgjort i ett eller to blad, som er almindelig lest i herredet, to måneder før det første år, for hvilket den skal gjelde.

IX.

Er en tvangsauksjon berammet eller en forliksinnkallelse eller stevning som nevnt i post V utferdiget før denne lovs ikrafttreden, kan kunngjøringen også foregå overensstemmende med de eldre regler.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 16 juli 1920.

Haakon.

(L. S.)

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

Lov

om forlenget gyldighet av visse bestemmelser i lov av 29 juli 1918 om forandringer i og tillegg til lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 juli 1920 sålydende:

I.

§ 1. § 15 i nevnte lov av 29 juli 1918 skal herefter lyde: Når Kongen finner, at særlige grunner taler for det, kan han for et nærmere angitt tidsrum:

1. bestemme, at en kasse skal få refundert inntil $\frac{2}{3}$ av understøttelsen istedenfor en $\frac{1}{2}$, jfr. §1.
2. sette § 2, nr. 4, ut av kraft.

§ 2. § 4, siste ledd, i lov av 29 juli 1918 om forandringer

16 juli.
Nr. 4.

16 juli. i og tillegg til lov om stats- og kommunebidrag til norske arbeidsledighetskasser av 6 august 1915 og nærværende lovs § 1
Nr. 4. skal gjelde inntil 30 juni 1921.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 16 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

Lov

om forandring i lov av 26 juli 1912 om utførelsen av offentlige lægeforretninger.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 juli 1920 sålydende:

I.

§ 7 i lov om utførelsen av de offentlige lægeforretninger av 26 juli 1912 skal herefter lyde således:

For hvert fylke, byene Kristiania og Bergen undtatt, skal der opprettes et fylkeslægeembede.

Fylkeslægen skal tillike inneha stilling som distriktslæge innen fylket. I fylker, hvor det av hensyn til forretningsmengden må anses påkrevet, kan dog fylkeslæge ansettes uten tillike å overta distriktslægestilling, når den fornødne bevilgning av lønn er gitt.

Fylkeslægen skal føre et overordnet tilsyn med fylkets medisinal- og sundhetsvesen undtagen i de byer, som har stadsfysikat.

Videre skal han overta for hele fylket de lægeforretninger, som omhandles i lov nr. 2 av 27 juni 1891 § 2. Han kan delta i helserådenes møter og i fylkestingets forhandlinger om medisinal- anliggender, dog uten stemme.

Av embedslønnen, som fastsettes under hensyntagen til, om fylkeslægen tillike innehar distriktslægestilling, utredes en halvdel av staten og en halvdel av fylkeskommunen, som dog

16 juli.
Nr. 5.

etter regler, som Kongen fastsetter, får tilbake fra byene innen 16 juli fylket en andel, som svarer til deres folkemengde og forretningenes omfang. Nr. 5.

Fylkeslægene oppebærer kontorholdsgodtgjørelse av statskassen med de beløp, som Stortinget bevilger.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 16 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

Lov

16 juli.
Nr. 6.

inneholdende forandringer i lov om postvesenet av 12 mai 1888 med tilleggslover av 6 juli 1892, 9 juni 1903, 11 juni 1906, 8 mai 1907, 22 juni 1917, 9 august 1918 og 20 juni 1919.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 juli 1920 sålydende:

I.

Efternevnte bestemmelser i lov om postvesenet av 12 mai 1888, jfr. tilleggslover av 6 juli 1892, 9 juni 1903, 11 juni 1906, 8 mai 1907, 22 juni 1917, 9 august 1918 og 20 juni 1919, skal lyde således:

§ 3. Postvesenets takster og gebyrer bestemmes av Kongen. Den almindelige porto for brev og brevkort, tidender og tidsskrifter fastsettes dog av Stortinget. Betalingen tilfaller statskassen; dog kan Kongen bestemme, at eftertellingsgebyr, lak- og konvoluttgebyr, gebyr for innlevering efter almindelig mottagelsestids utløp og avsetnings- og postboksgebyr skal tilfalle vedkommende postfunksjonærer.

§§ 4—20 opheves.

16 juli.
Nr. 6.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 16 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

16 juli.
Nr. 7.

Lov

om forandring i lov om foranstaltninger til betryggelse
mot fare og ulemper ved elektriske anlegg m. v.
av 16 mai 1896.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 juli 1920 sålydende:

I.

Lov om foranstaltninger til betryggelse mot fare og ulemper ved elektriske anlegg m. v. av 16 mai 1896, § 5 opheves.

II.

Denne lov trer i kraft fra den tid Kongen bestemmer.

Ti har vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 16 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

Lov

16 juli.
Nr. 8.

inneholdende tillegg til lov av 7 juni 1918 om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skibe.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 8 juli 1920 sålydende:

§ 1. Lov av 7 juni 1918 om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skibe får også anvendelse på:

1. Gevinst ved salg av skib til utlandet.
2. Gevinst ved salg av utenlandsk byggekontrakt til utlandet, forsåvidt salget er foregått efter 1 januar 1920.
3. Overskudd, som fremkommer ved erstatning for fremmed stats rekvisisjon av skib eller byggekontrakt om skib.

Skattefriheten er i disse tilfelle betinget av:

- a) at salgssummen (erstatningssummen) omsettes på det hjemlige marked og anbringes i statens konverteringslån,
- b) at den nye tonnasje, som det skattefri beløp skal anvendes til, ikke innkjøpes eller kontraheres innen 1 januar 1924. Kongen kan bestemme, at denne frist forlenges, hvis forholdene gjør det nødvendig eller ønskelig.

Fra de i punkt a og b opstilte betingelser kan vedkommende regjeringsdepartement dispensere, hvis dertil finnes særlig grunn. Forinnen avgjørelse treffes, skal der innhentes uttalelse fra et råd, bestående av riksskattestyrets formann og næstformann og 2 sakkyndige, som opnevnes av Kongen.

§ 2. Den i forannevnte lov av 7 juni 1918 § 1 siste ledd opstilte frist, innen hvilken ny tonnasje må være kontrahert eller innkjøpt, forlenges til utgangen av 1926. Kongen kan bestemme, at denne frist forlenges, hvis forholdene gjør det nødvendig eller ønskelig.

§ 3. Denne lov trer i kraft straks.

Bestemmelsene i § 1 kommer til anvendelse ved utskrivning av skatter til stat og kommune på grunnlag av inntektsåret 1919, forsåvidt erklæring i overenstemmelse med lov av 7 juni 1918, § 1 avgis til vedkommende regjeringsdepartement innen 1 august 1920. Har ligning allerede funnet sted, blir fornøden omligning å foreta.

16 juli. Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og
 Nr 8. bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 16 juli 1920.

Haakon.

(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

16 juli.
 Nr. 9.

Lov

om midlertidig tillegg til lovene om patenter av 16 juni
 1885 og 2 juli 1910.

Vi Haakon, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 13 juli 1920 sålydende:

§ 1. Patent, som i tidsrummet fra og med 29 juli 1914 til og med 30 juni 1920 er trådt ut av kraft på grunn av manglende betaling av årsavgift, trer atter i kraft, hvis innbetaling finner sted senest 10 januar 1921 av samtlige årsavgifter, som vilde vært å erlegge, om patentet uavbrutt hadde vært holdt i kraft. Tilleggsavgift av en femtedel erlegges ikke. Innbetaling regnes ikke som stedfunnen, før det hele avgiftsbeløp er innkomet til Styret for det Industrielle Retsvern.

§ 2. En patentsøker kan til og med 10 januar 1921 forlange sitt patentkrav gjenoptatt til behandling i Styrets første avdeling, såfremt kravet av denne avdeling er avvist i tidsrummet fra og med 29 juli 1914 til og med 30 juni 1920, og såfremt avvisningen har funnet sted enten som følge av, at patentsøkeren har undlatt å betale en avgift eller iøvrig å bringe kravet i overensstemmelse med de for samme gitte forskrifter, eller er skjedd uten at der fra patentsøkeren var innkomet uttalelse i anledning av Styrets siste henvendelse til ham angående kravets innhold.

Efter gjenoptagelsen regnes den tidligere avgjørelse som ikke stedfunnen og den undlatte handling kan foretas.

Behandlingen av patentkrav kan ikke gjenoptas, når patentet var nektet av Styrets annen avdeling.

§ 3. Forlangende om fornyet avgjørelse av patentkrav i henhold til § 31 i lov om patenter av 2 juli 1910 kan under ledsagelse av avgiften kr. 20,00 av patentsøkeren inngis til og med 10 januar 1921, når den i nevnte § 31 fastsatte frist av 2

måneder utløp i tidsrummet fra og med 29 juli 1914 til 16 juli. og med 30 juni 1920. Nr. 9.

§ 4. Et gjenoprettet patent (§ 1) såvelsom et patent, meddelt i henhold til et gjenoprettet patentkrav (§§ 2 og 3) beholder patentets eller patentkravets oprindelige løpedag.

Gjenoprettelsen skjer under forbehold av tredjemanns velerhvervede rettigheter. Som følge herav skal gjenoprettede patentrettigheter ikke kunne gjøres gjeldende likeoverfor den, som i tidsrummet mellem de oprindelige rettigheters ophør og deres gjenoprettelse her i landet har utøvet vedkommende oppfinnelse eller truffet vesentlige foranstaltninger dertil.

Den, som før gjenoprettelsen har inngitt krav om patent på en oppfinnelse, regnes i forhold til innehaveren av et gjenoprettet patentkrav på samme oppfinnelse fortrinnsberettiget til å få patent.

§ 5. Når et patent i henhold til § 1 atter trer i kraft, innføres dette i patentregistret og kunngjøres. Likeså kunngjøres gjenoprettelse i henhold til §§ 2 eller 3 av patentkrav, som har vært utlagt til publikums eftersyn. Når patent er tilstått i henhold til et gjenoprettet krav, innføres i registret og kunngjøres, at kravet er gjenoprettet i henhold til nærværende lov.

§ 6. Tidsrummet fra og med 29 juli 1914 til og med 30 juni 1920 medregnes ikke i de i lovene om patenter av 16 juni 1885 § 27 og av 2 juli 1910 § 9 fastsatte frister for utøvelse av patenter.

Før 10 januar 1922 skal intet patent kunne opheves, fordi utøvelse ikke har funnet sted i henhold til § 27 i lov om patenter av 16 juni 1885.

§ 7. Den i nærværende lov omhandlede gjenoprettelse av patenter og patentkrav og forlengelse av utøvelsesfristen tilkommer ikke borgere eller undersåtter av en fremmed stat, medmindre denne på sin side tilstår norske borgere eller undersåtter lignende begunstigelser.

Kongen avgjør, i hvilke stater dette vilkår er opfylt.

§ 8. Kongen har adgang til å forlenge de i foranstående §§ 1, 2, 3 og 6 fastsatte frister. Kongen kan derhos gi nærmere forskrifter til nærværende lovs gjennomførelse.

§ 9. Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Kristiania slott den 16 juli 1920.

Haakon.
(L. S.).

Otto B. Halvorsen.

Hesselberg.

16 juli.

Kongelig resolusjon

av 16 juli.

Den av herredsstyret for Aker herred, Akershus fylke, den 3 juni 1920 vedtatte beslutning angående tillegg til § 1 de ved kongelig resolusjon av 6 mars 1893, jfr. kongelig resolusjon av 22 juni 1903, stadfestede politivedtekter for herredet stadfester i henhold til lov av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder.

Det besluttede tillegg til § 1 er sålydende:

»Politiet kan påby, at de badende skal benytte badedrakt eller badebukser ved badning fra strand eller badehus nær de i politiets påbud angitte, for almindelig ferdsel bestemte eller almindlig beferdede steder.«

16 juli.

Kongelig resolusjon

av 16 juli.

Med hjemmel i lov nr. 2 av 11 juli 1919 avsnitt III post B 2 ledd tillates landets teglverker i inneværende års sesong å anvende for sesongarbeiderne en almindelig arbeidstid på inntil 10 timer daglig, dog ikke over 54 timer ukentlig.

16 juli.

Kongelig resolusjon

av 16 juli.

I. I medhold av lov om arbeiderbeskyttelse i industrielle virksomheter av 18 september 1915, jfr. lov av 11 juli 1919 § 18 b, fastsettes nedenstående skjerpende bestemmelse som lita e under I i de skjerpende bestemmelser, som ved kongelig resolusjon av 16 februar 1916 er fastsatt for glasshytter:

e: 7 timers arbeidstid pr. dag (42 timer pr. uke) i sommermånedene juni, juli og august for glasspustere og oppleggere i flaskeglasshytter med wanner, hvor handkraft benyttes.

II. Bestemmelsen trer i kraft den 1 august 1920.

III. Overtredelse av bestemmelsen straffes med bøter, jfr. straffelovens § 339, 2.

Kongelig resolusjon

16 juli.

av 16 juli.

Med hjemmel i midlertidig lov av 4 april 1919 om tvungen voldgift i arbeidstvister bestemmes:

- a. at den tvist om ny tariffavtale for maskinistene og elektrikerne ved Glommens Træsliperi (Kykkelsrudanlegget), som har vært under megling av riksmeglingsmannen, skal avgjøres ved voldgift overensstemmende med lovens regler.

— — — — —

- d. at enhver iverksettelse av arbeidsstans i anledning av de tvistespørsmål, som voldgiften omfatter, forbys.

Dette forbud trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon

16 juli.

av 16 juli.

I henhold til § 11, jfr. § 4, i lov om sundhetskommisjoner m. v. av 16 mai 1860 meddeles approbasjon på Støren herredsstyres vedtak i møte 25 juni 1920 om et tillegg til § 8 i de almindelige helseforskrifter for herredet, approbert ved kongelig resolusjon 7 oktober 1910, jfr. kongelig resolusjon 12 juli 1918.

Det besluttede tillegg til § 8 er sålydende:

»Kloakk-anlegg, anløp fra vannklosetter, septik tank eller andre anlegg, som kan befryktes å forurense vannet, må ikke føres ut i Gula eller andre vassdrag, stort litet, uten helserådets samtykke.«

Kongelig resolusjon

16 juli.

av 16 juli.

Kongelig resolusjon av 21 mars 1919, hvorved midlertidig lov av samme dag om erhvervelse av fast eiendom i fiskedistriktene blev gjort gjeldende bl. a. i forskjellige kommuner i Nordland fylke, opheves, forsåvidt angår følgende kommuner i nevnte fylke: Narvik by, Svolvær ladested, herredene Stamnes, Lurøy, Nesna, Lødingen, Værøy, Borge, Hadsel og Øksnes.

Denne resolusjon trer i kraft straks.

16 juli.

Kongelig resolusjon

av 16 juli.

I medhold av lov om laks- og sjøretiskeriene m. v. av 8 april 1905, dens § 45, jfr. § 37 og § 38, fastsettes nedenstående fiskeriregler for Tanaelvens vassdrag i Finnmark fylke:

§ 1. Tanavassdraget eller Tanaelvens fiskeområde omfatter:

- a. Skjetsamjok, Anarjok og dennes fortsettelse — Tanaelv inn- til den sistes utløp i havet.
- b. De i dette vassdrag eller disse elver fallende bielver, så langt som laks bevislig går op i dem.

§ 2. Det skal være forbudt i tiden fra og med 14 september til og med 15 april å fange eller drepe laks eller sjørret på no- gensomhelst måte eller å bruke eller la fiskeredskaper, innret- tet til fangst av laks eller sjørret, bli stående, og skal alle laksegjerder eller stengsler være optatt og bragt på land, riset innen 20 september og de faste stolper, bukker og stenbelegg- ning innen 1 desember. Er sådan optagning i noget tilfelle på grunn av nedauring eller andre tvingende naturforhold umulig, skal de gjenstående stolper eller andre deler av stengs- let avmerkes ved riskoster av sådan høide, at de alltid raker op over vannet.

I den del av vassdraget, som ligger ovenfor sammenløpet mellom Tanaelven og Utsjokelven, skal fredningstiden inntre den 1 istedenfor 14 september, og riset i laksegjerder eller stengsler være optatt innen 7 september.

§ 3. Foruten i den oven nevnte fredningstid skal det dess- uten i tiden fra lørdag aften kl. 6 til søndag aften kl. 6 være forbudt å drive ethvert slags fiskeri med drivgarn og not.

§ 4. Bruken av garn eller andre fiskeredskaper, innrettet til fangst av laks eller sjørret, med mindre masker enn 58 mil- limeter mellom knutene, når redskapet er vått, forbys.

§ 5. Intet redskap, innrettet til fangst av sik, harr eller lake, må ha mindre masker enn 25 millimeter, når redskapet er vått, og fangst av disse fiskearter må ikke foregå fra og med 1 oktober til og med 30 november.

§ 6. Den såkaldte goldem såvel som lystring og bruken av line eller rev (bakke) skal være forbudt. Ved goldem forstås fiskeri ved eller i forbindelse med drivning eller trekning av garn eller not, som spenner over 2 tredjedeler eller mere av el- vens bredde ved den vannstand, hvorunder fisket foregår, samt mot kunstig stengsel av hvilkensomhelst art.

§ 7. Ingen må falby, selge, kjøpe eller motta laks eller sjø- rret, som er fanget i den i § 2 nevnte fredningstid. Ei heller

må nogen fange eller fallby laks- eller sjørrettyngel av mindre 16 juli. lengde enn 25 centimeter.

§ 8. I den del av Tanavassdraget, som danner grense mot naborike, må fiskeredskap eller fiskeinnretning ikke anbringes over midtstrømslinjen, hverken i hovedløpet eller i biløp, som i almindelighet fører vann hele sommeren. Utsettes redskaper fra motsatte elvebredder, enten like overfor hinannen eller innen en avstand, regnet langs efter elven, av mindre enn 65 meter, må ingen del av redskapene anbringes nærmere midtstrømslinjen enn en tiendedel av elvens eller løpets bredde ved middelvannstand. Disse bestemmelser gjelder dog ikke drivgarn eller not.

De her anførte regler skal også gjelde for bielvene og den del av Tanaelven, som ikke danner riksgrense, hvorhos der her iøvrig med hensyn til midtstrømslinjen skal gjelde, hvad derom er bestemt i lov om laks- og sjørretfiskeriene m. v. av 8 april 1905 §§ 24, 25 og 26, jfr. §§ 39 litr. f. og 42.

§ 9. Det skal være enhver fiskeberetiget forbudt på samme tid å benytte fler enn 2 stengsler av hvilkensomhelst slags til fangst av laks eller sjørret.

§ 10. Det er forbudt å anbringe på bunnen av elven eller i, over eller ved vannet gjenstander, som er beregnet på å skremme fisken.

§ 11. Anvendelse av sprengstoffer, kalk eller giftige stoffer som middel til fangst av fisk forbys.

§ 12. Innenfor en strekning ved Tanaelvens utløp fra Smalfjordnes til Stangenens må ikke utstilles kilenot eller lignende redskaper til fangst av laks. De på denne strekning nu brukelige settegarn (krokgarn og stengegarn) kan bibeholdes i samme utstrekning og antall på de samme steder som hittil.

§ 13. For at nogen annen enn de i elven fiskeberettigede skal kunne drive stangfiske efter laks eller sjørret utfordres tillatelse av politimesteren, hvilken kun kan meddeles mot erleggelse av en avgift fra 10 til 60 kroner og, forsåvidt angår den strekning av elven, som danner grense mot naborike, på vilkår, at lignende tillatelse erhverves fra dettes side. Denne avgift skal efter fylkesmannens nærmere bestemmelse anvendes til opsynet med fisket i elven. Med regnskapsavleggelsen forholdes på den måte, som fylkesmannen bestemmer.

§ 14. Overtredelse av foranførte bestemmelser straffes med bøter. Ulovlig benyttet fiskeredskap samt ulovlig fisket, fallbudt, solgt eller kjøpt fisk eller sammes verdi kan inndras.

§ 15. Opsynsmenn ved fiskeriet skal med hensyn til fornærmelser mot dem i ord eller gjerning betraktes like med politiets betjenter.

- 16 juli. § 16. Disse fiskeriregler trer i kraft 1 august 1920, fra hvilken tid plakaten av 4 mai 1872 settes ut av kraft.

16 juli.

Kongelig resolusjon

av 16 juli.

1. I medhold av lov nr. 1 av 14 juli 1893 § 5, jfr. lov nr. 13 av 27 juli 1896, meddeles approbasjon av de av herredsstyret for Ullensaker herred, Akershus fylke, i møte den 9 mai 1920 vedtatte nye skogbrandsregler for herredet.

2. De ved kongelig resolusjon av 8 juni 1899 approberte skogbrandsregler for herredet opheves fra den tid, de nye regler trer i kraft.

De nye skogbrandsregler er sålydende:

§ 1. Herredet er inndelt i 19 brandroter.

1. Aareppen a.

2. —»— b.

3. Ullinshof a.

4. —»— b.

5. Lund a.

6. —»— b.

7. Algarheim a.

8. —»— b.

9. Nordkisa a.

10. —»— b.

11. Jesseim a.

12. —»— b.

13. Gislevold a.

14. —»— b.

.. 15. Gardermoen a.

16. —»— b.

17. Mogreina a.

18. —»— b.

19. Almenningen omkring Hauersæter.

§ 2. Herredsstyret velger en brandchef med varamann for det hele herred og en brandmester med varamann for hver brandrote. De valgte er pliktige til å fungere i 3 år, hvorfra de kan undslå sig for gjenvalg i like så lang tid som den, i hvilken de har fungeret. Viser de sig forsømmelige eller uduelige i sin stilling, kan de nårsomhelst av herredsstyret avskjediges. Funktions tiden for såvel brandchef som brandmester og varamenn skal alltid følge kalenderåret.

Brandroteinndelingen og fortegnelse over de valgte brandmestre skal alltid være bekjentgjort ved opslag i rotene.

§ 3. Brandchefen og brandmesteren skal rette sig efter den av herredsstyret fastsatte instruks.

Hvis brandchefen eller brandmesteren i tiden fra 15 april 16 juli til 15 august foretar reiser utenfor herredet, skal han meddele sin varamann dette. Hvis varamannen i dette tidsrum også foretar sådanne reiser, skal han gi melding herom til ordføreren eller et annet medlem av formannskapet, som sørger for stedfortreder.

§ 4. Det påligger brandchefen og brandmestrene å holde øie med, at bestemmelsene i lov av 14 juli 1893 om innskrenkninger i bruk av ild i skog og mark m v. overholdes, og at anmelde mulige overtredelsestilfelle for påtalemyndigheten. Brandmesteren har, såsnart han er blitt vitende om, at skogbrand er utbrutt innen roten, hurtigst mulig å innkalle det fornødne mannskap og uopholdelig å begi sig til brandstedet for å lede slukningsarbeidet, hvorhos han har straks å varsle brandchefen. Er det nødvendig, har han tillike å underrette de øvrige brandmestre for å få tilkalt mannskap også fra de øvrige roter. Er brandchefen ikke tilstede, har den brandmester, innen hvis rote branden er opstått, overledelsen.

§ 5. Enhver av herredets beboere, som blir vitende om, at skogbrand er opstått, opfordres til snarest mulig derom å underrette brandchefen og vedkommende brandmester eller dennes varamann.

Enhver innen herredet bosatt arbeidsfør mann, som ikke har lovlig forfall, er pliktig til etter brandmesterens tilsigelse snarest mulig å innfinde sig på brandstedet, medbringende mulig, forhåndenværende redskaper, såsom øks, spade, hakke, vannbøtte og delta i slukningsarbeidet.

§ 6. Enhver eier av matrikulert eiendom innen herredet skal i tilfelle av skogbrand efter brandmesterens tilsigelse uopholdelig skaffe følgende arbeidsføre menn i forhold til matrikelskylden, nemlig:

for eiendom av skyld fra 1 mark til og med 5 mark 1 mann,
for eiendom av skyld over 5 mark til og med 10 mark 2 mann,

for eiendom av skyld over 10 mark til og med 20 mark 3 mann

og for eiendommer av større skyld ytterligere 1 mann pr. 10 mark.

Disse menn har eieren efter brandmesterens nærmere bestemmelse å forsyne med fornødne redskaper, såsom øks, spade, hakke, vannbøtte samt yde dem kost og betaling.

Utenbygdsboende skogeiere har å opgi for vedkommende brandmester et bekvemt sted, hvor tilsigelse av mannskapet kan finne sted.

§ 7. Mannskap, som er fremmøtt til slukning, må ei forlate brandstedet uten overlederens (brandchefens eller brandmeste-

16 juli. rens) tillatelse. Når ilden antas slukket, anordner overlederen et vakthold, inntil all fare for ildens opblussen er over. Under eller umiddelbart efter enhver skogbrand har overlederen å avgi til herredsstyret en innberetning, inneholdende opplysninger om ildens opkomst, dens utbredelse, skadens størrelse, om hvorvidt nogen har tilsidesatt de plikter, som nærværende regler pålegger, samt hvad der forøvrig kan antas å være av interesse. Han har derhos å opta fortegnelse over de i slukningen og vaktholdet deltagende mannskaper og innsende fortegnelse til herredsstyret ledsaget av opplysning om, hvorvidt nogen har gjort sig fortjent til nogen ekstra påskjønnelse.

§ 8. Til stansning eller begrensning av skogbrand kan overlederen av slukningsarbeidet uten hensyn til innsigelse fra eierens eller brukerens side efter omstendighetene la felle tilstøtende skog, grave diker, nedrive gjerder, optende motild og forøvrig iverksette de til ildens slukning fornødne forføyninger; dog bør han, forinnen der skrides til alvorligere foranstaltninger av nevnte art, såvidt tid og omstendigheter tillater det, rådslå med tilstedeværende brandmestre eller herredsstyremedlemmer.

§ 9. Bruk av lokomobil i barskog og innenfor en avstand fra sådan skog av 100 meter er forbudt i månedene juni, juli og august.

§ 10. Brandchefen og brandmesteren med varamenn samt tilsagte brandmannskaper tilkommer en av herredsstyret fastsatt godtgjørelse for hvert halvdøgn, de i stillingens medfør må opholde sig i marken eller er i virksomhet i anledning av skogbrand, hvorhos de av herredsstyret kan tilstås erstatning for skyss og andre nødvendige utgifter.

§ 11. Herredsstyret kan bestemme, at der i tidsrummet fra 15 april til 15 august skal utsettes vakt, likesom det kan beslutte anlegg av telefonledninger til vaktstedene.

Den nødvendige instruks for vekten utferdiges av herredsstyret. Dessuten kan der anskaffes slukningsredskaper, som opbevares på centrale steder i distriktet. Brandmesteren fører tilsyn med, at redskapene alltid er tilstede og tilgjengelig for sitt øiemed.

§ 12. De med nærværende reglers gjennomførelse forbundne utgifter utlignes av herredskassen.

Brandchefen avlegger for budgettåret regnskap over disse utgifter.

§ 13. Overtredelse av nærværende regler er belagt med straff.

§ 14. Nærværende regler trer i kraft den 15 august 1920.

Kongelig resolusjon

16 juli.

av 16 juli.

I medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukker, født i tiden 15 april — 1 mai i angjeldende år, på beite i samarbeitestreking — derunder også innbefattet samarbeite i innmark — i Akershus fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

Kongelig resolusjon

16 juli.

av 16 juli,

I medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 2 meddeles stadfestelse på en av Kvam herredsstyre, Nord-Trøndelag fylke, under 14 november og 3 desember 1919 fattet beslutning sålydende:

Det skal være forbudt å slippe graokser, som ikke er godkjent som avlsdyr av vedkommende statskonsulent i husdyrbruk eller den han dertil bemyndiger, på beite i samarbeitestrekingen Følling—Hegge—By—Sunnan innen Kvam og Egge herreder.

Overtredelse av dette forbud er belagt med straff.

Kongelig resolusjon

16 juli.

av 16 juli.

I medhold av lov om innskrenkning i adgangen til å slippe hingster, graokser, gjeitebukker og graværer på beite av 4 juli 1919 § 1, siste passus, bestemmes:

1. Det skal være forbudt å slippe gravær og gjeitebukker, født i tiden 15 april — 1 mai i angjeldende år, på beite i de samarbeitestrekinger, som er felles for gårdene Gaasbøl, Nævernes, Bogen, Bremnes, Sæterstrand, Holm og Giffjord i Sortland og Langenes herreder, Nordland fylke.
2. Overtredelse herav medfører straffansvar.

16 juli.

Kongelig resolusjon

av 16 juli.

I medhold av § 44 i lov nr. 2 av 20 mai 1899 bestemmes, at elg skal være fredet det hele år innen Hatfjell-dal herred, Nordland fylke.

Denne bestemmelse gjelder inntil videre, dog ikke lenger enn til utgangen av året 1921.

16 juli.

Kongelig resolusjon

av 16 juli.

1. I henhold til §§ 6, 7 og 89 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Notodden bystyres beslutninger av 14 og 15 mai og 10 juli 1919 angående en reguleringsplan samt angående tilleggsbestemmelser til bygningsloven for nevnte by.

2. I henhold til murtvangsloven av 19 mai 1904 § 3 forandres murtvangsgrensen for Notodden overensstemmende med bystyrets beslutning av 15 mai 1919.

De i post 1 omhandlende tilleggsbestemmelser er sålydende:

»Utenfor murtvangsstrøket beliggende byggetomter, som har en større gjennomsnittsholding enn 1:4, må ha et minste areal av 2500 m², og på hver sådan tomt må ikke opføres mer enn ett våningshus. Dog skal reguleringskommisjonen under særlige omstendigheter kunne tillate fravikelser fra disse betingelser.«

Den i post 2 omhandlede nye murtvangsgrense er på et under saken fremlagt kart inntegnet med rød linje.

16 juli.

Kongelig resolusjon

av 16 juli.

1. I henhold til § 6 i lov om bygningsvesenet av 27 juli 1896 approberes Narvik bystyres beslutning av 26 april 1920 angående en reguleringsplan for strøket mellom Luossavåra—Kiirunavåra Aktieholags øvre rangerstasjon i Narvik.

2. I henhold til § 3 i murtvangsloven av 19 mai 1904 meddeles sådan dispensasjon fra nevnte lovs § 1 for kjøpstaden Narvik, at det inntil videre tillates å opføre trebygninger overensstemmende med lovens § 3, 2 innen et på et fremlagt kart med hvite kryss avgrenset strøk.

Kongelig resolusjon

16 juli.

av 16 juli.

- I. I medhold av § 4 i lov av 18 august 1914 om salg og utførsel av fødevarer m. v. bestemmes, at det ved kongelig resolusjon av 14 september 1916, jfr. kongelig resolusjon av 7 mai 1918, utferdigede midlertidige utførselsforbud for bær settes ut av kraft.
- II. Nærværende resolusjon trer i kraft straks.

Nr. 47

Utsig. 21. juli

1920

Skrivelse fra Statens prisdirektorat

6 juli

av 6 juli.

Med henvisning til medhold av lov av 17 juli 1918 i henhold til den bemyndigelse givne følgende forandringer i de i skrivelse av 8 juni 1920 fastsatte maksimumpriser for jern- og jernplater m. v. De nye maksimumpriser skal være:

For svensk jern.**Grundpriser:****1) Lancashirejern**

a) I partier på minst	5 000 kg. og derover	kr. 1,45 pr. kg.
b) I — fra og med	1 000 » inntil 5 000 kg.	» 1,49 —
c) I — — — —	500 » — 1 000 »	» 1,51 —
d) I — — — —	100 » — 500 »	» 1,54 —
e) I — under	100 »	» 1,57 —

2) Martinejern

a) I partier på minst	5 000 kg. og derover	kr. 1,27 pr. kg.
b) I — fra og med	1 000 » inntil 5 000 kg.	» 1,31 —
c) I — — — —	500 » — 1 000 »	» 1,33 —
d) I — — — —	100 » — 500 »	» 1,36 —
e) I — under	100 »	» 1,39 —

Overpriser som før.

Utgiver: Byråchef Young.